

Абнавілнаса бібліятэка

НЯДАЎНА я наведала Кунцаўшчынскую сельскую бібліятэку і была здзіўлена тымі зменамі, якія ў ёй адбыліся. З першага погляду мне здалося, што нешта перадбыгала і патрапіла не туды. Бы ўё нагадвала творчую майстэрню, а не чытакую залу. Акрамя кніг тут шмат дзіцячых малюнкаў і вырабаў з салонкі. Як мне потым распісали, праходзіць выстаўка "Не драмлюць рукі малых майстроў".

Задумка, у зале з'яўлялася шмат новых разнайвальных выкладаньняў кветкі: маленкія кактусы, невялікія дрэўжаваючыя папіцы з кнігамі. Сярод кніг часопісай таксама папяўленне: "Немай", "Сладчына", "Беларуская думка". З'явілася ў бібліятэцы і новыя раздзелы: "Сацыяльна-інфармацыйны", "Гісторычны", "Цэнтр сімейнай адукацыі". Эта ў шмат разоў абліячae нам пошуки патрэбнай кнігі. А калі набліжаецца свята, то тут можна знайсці і сінтарый да яго.

Загадыца бібліятэкі Ганна Паўлайна Кухарык з натхненнем гаворыць пра свою работу, аказава ячэ і метадычную дапамогу Кунцаўчынскай пачатковай школе. Ні адно святочнае мерапрыемства не абыходзіцца без яе ўдзелу. З настайнікамі ў яе завязаліся салрайды творчымі кантактамі.

Пагадзіцеся, бібліятэка для машоў — гэта першое знамёства з кнігай. Тут шмат раздзелу, да школьнай можа не толькі пазнамёцца з праграммай літаратурай, але і з нааакольным асвярдзізмем: "Пра птушак і зверушак", "Прыроды просіць дапамогі" і іншыя. На гэтых ж этымі Ганна Паўлачана з юнымі чытальцамі наладжвае ўрокі дабрыні, на якія прыходзяць не толькі пачаткоўцы, але і дашкляты. Папулярнасцю ў дзіцяці касцяўшчыца і бібліятэчны гурток — філейнай вішні.

І сапраўды ў бібліятэцы ёсць месцы, дзе можна ўтужыць размісціцца. Зруча абсталёваны пакой запрашае займацца справай.

Што ж паспрыяла таким шудоўним зменам? У гутары з загадчайцай я знайшла адказ. Дапамогу бібліятэцы аказаў дырэктар агра-гандлёвай фірмы "Ждановічы" Рыгор Петровіч Чуйко. Летася за выдзеленны гаспадаркай грошы быў зроблены касметычны рамонт. А сёння яна фінансуе ўстанову культуры. Гэта і дало магчымасць купіць новыя абсталёваннене: сталы, дзвінны, карыны, кветкі. І ў Ганны Паўлайны Кухарыкі прыўзяты настрой, яна ўлічнена, што спонсар не адмовіць і ў будучай ёе просьбе, бо сама вельми зацікаўлена, каб дзеці іх бацькі больш чыталі, былі адукаваны, культурнымі людьмі. Менавіта дзякуючы Рыгору Петровічу бібліятэка ціпер мае новы выгляд.

... Развітаючіся, я прыкінчыла, як адзін за другім дуды скіды маленкія чытальцы, з шкінцю разглядаючы выставы малюнкаў, работ умельцаў.

І яшчэ раз упэўніваюся: свет не без добрых людзей!

Вераніка МАРОЗ.

в . Кунцаўшчына.

Наша жоўніця - 2000г.-7 чэрвеня